

Vluchten voor de oorlog

Een bloemenweide, daar zou ik wel eens willen zijn.

Een weide vol met bloemen en bijen om me heen.

Je hoort in de verte het geruid van een waterval.

Ik hoor mijn hart kloppen want ik helemaal alleen.

Maar in de verte hoor ik bommen!

Waar moet ik nu toch heen.

Harde knallen, mensen en kinderen huilen en gillen.

Ik kijk nog eens goed om me heen.

Het is een grote grijze vlakte.

Ik ben weer hellemaal alleen.

Overal liggen lijken.

Waar moet ik nu toch heen???

Nu wil ik echt vluchten!

Naar een land hier ver vandaan.

Waar geen oorlog is maar vrede.

3 jaar later

Hier zit ik dan op een gammel bootje op die stille oceaan.

Eenmaal aangekomen ben ik ver van mijn land vandaan.

Nog een jaar later zit ik in mijn droom.

In dat veld met die bloemen en bijen om me heen.

En hoor dat geruis van dat meer.

Ik hoor mijn hart weer kloppen.

Maar opeens besef ik

Wat ben ik toch alleen.